

۲۰۲۱/۰۸/۰۶

عبدالباری جهانی

د اعلیحضرت امان الله خان اصلاحات او سقوط

«لومړۍ برخه»

په افغانستان کې چې هر وخت د ترقۍ، تغیر او تنویر کلمات یادېږي نو د اعلیحضرت امان الله خان نوم به سم ورسره ملګری وي. د افغانستان په تاریخ کې به هېڅ مشر په دغه اندازه له خپل اولس او د هغه له ترقۍ سره د هغه په اندازه ژوره، صمیمانه او

صادقانه لېونۍ مینه نه وي ښودلې. د افغان اولس

د نېکمرغه کولو، عصری کولو او پر مخ

بېولو سره د امان الله خان مینه د یوه پاچا

مینه نه، بلکه د یوه شاعر، هنرمند او

نقاش مینه وه، چې زیاتره په احساس

افاده کېدله. خو لکه څرنگه چې بیده

اولسونه د خپلو هنرمندانو او شاعرانو

د احساس په ژبه ډېر ناوخته پوهېږي،

دغه راز د خپل دې وطن پالونکي پاچا

په نېکو احساساتو او سپېڅلي مینې هم

هغه وخت وپوهېدل او هغه وخت یې د

ارمان او افسوس اوښکی پسی تویولي

چې هغه د دوی او د خپل گران هیواد له

تودې غېږې څخه، چې ده د جنون ترسرحد

مینه ورسره درلوده، ډېر لیرې تللی وو او نور یې

د بیرته راستنېدلو امکان موجود نه وو. هغه په ژوند د

خپل اولس دپاره مړ سوی وو، او هغه ژبي چې د ده په یاد وګرځېدلې، د ده د ارمانونو دښمنانو وار په وار غوڅي کړې.

اعلیحضرت امان الله خان، چې په نړۍ کې د وخت د تر ټولو ستر استعماری طاقت په مقابل کې د سر پورته کولو او د جنگ د اعلانولو په افتخار خپل اولس په جوش او خروېش استقبال کړی او دغاري

وروستۍ پاڼه

شماره ۱ از ۷ صفحه

برای ارسال مقالات به روی لینک ذیل کلیک نمائید!

info@ariana-afghanistan.com

لقب يې ورکړی و، خپل هغه اولس صرف د ترقۍ، ازادۍ او پر مختگ سره د هغه د لېونۍ مینۍ په گناه د کافر او لاتې په نوم له ملکه وشاړه. خو د هغه پیل کړي اصلاحات ناکام نه، بلکه د ناپوهانو او داړه مارانو د اغتشاش له امله د لنډي مودې د پاره بند سول. او د دې اغتشاش سره گواکي د امانې نهضت کمبله ټوله سوه. خو افغان اولس د شلمې پېړۍ په وروستيو لسيزو کې د دوهم ځل داخلي جنگونو تر پیل کېدلو پورې، د ترقۍ او پرمختگ پر لور، کله بیده او کله وینس گامونه پورته کړل.

افغانستان د بریتانوي استعمار څخه د استقلال د گټلو په وخت کې داسې هیواد وو چې سړی یې د خپلو تقریبا ټولو گاونډیو هیوادونو څخه وروسته پاته بللای سی. سواد د نشت په اندازه وو، او خلکو به حتی خپل خصوصي او کورني لیکونه په ملا لیکل او لوستل. او د ژوند د تقریبا ټولو معلوماتو او اطلاعاتو منبع یې ملایان او د جوماتونو انګړونه وه. راډیو وجود نه درلود او د یوه ښار څخه تر بل ښار پورې د سفر کولو دپاره کله شپې او کله هفتې په کار وې. مطبوعات د نشت په اندازه وه. د اعلیحضرت امان الله خان د پاچاهي په لومړیو شپو ورځو کې یوازي د امان افغان په نوم ورځپاڼه او په وروسته کې څو نوري محدودې دولتي او مستقلي ورځپاڼې خپریدلې. دا ورځپاڼې هم یوازي په پایتخت او لویو ښارونو کې، هغه هم یوازي محدودو باسوادو، خلکو لوستلې. خلکو، په عمومي صورت، د بازار په اوازو گوزاره کوله او چې څه یې اوریدل هغه یې منل. اعلیحضرت امان الله خان حتی د اطلاعاتو وزارت نه درلود. ځکه ده فکر کاوه چې د ده نیت څرگند دی او د اصلاحاتو په هدف او گټور توب یې ټول وګړي پوهیږي. خو خبره هغسې نه وه. د اصلاحاتو دښمنانو د هیواد خلکو ته د ده پیغام نه یوازي نه رساوه بلکه په غلط ډول یې ور رساوه. اعلیحضرت امان الله خان غوښتل چې د ۱۹۲۱، ۱۹۲۴ او ۱۹۲۸ کلونو د لویو جرگو غړي او وکیلان به د ده پیغامونه د خلکو تر غوږونو ورسوي خو هغوی زیاتره ده او د ده اصلاحاتو ته وفادار خلک نه وه او چې خپلو سیمو ته ستانه سول خلک یې د خپل پاچا پر ضد وپارول. لیون پولادا ص ۱۵۵

اصلاحات

ډیر کسان فکر کوي چې د اعلیحضرت امان الله خان اصلاحات له وخت څخه مخکې وه، ځکه نو خلکو او محافظه کارو عناصر د هغوی په مقابل کې عکس العمل وښود او بالاخره د ده د پاچهۍ د سقوط سبب سول. په داسې حال کې چې، په لومړي سر کې، د هغه د ځینو اصلاحاتو ډیر تود هرکلی وسو او د ټولني د پرمختگ او عمومي همکارۍ د زیاتولو لپاره ډیره گټور ثابت سول. د هغه د اصلاحاتو مخالفینو او هغو لیکوالانو او مورخینو چې د ده د مخالفو رژیمونو تر تاثیر لاندې یې لیکني وکړي، یوازي هغو اصلاحاتو ته گوته ونيوله چې د افغانستان محافظه کارو عناصرو او د ټولني عنعنوي او بیسوادو خلکو ته نا بلده او د منلو وړ نه وه. د مرحوم میر غلام محمد غبار په شمول، هغو منورینو چې د اعلیحضرت امان الله خان د اصلاحاتو له نهضت څخه یې باید په کلکه دفاع کړي وای هم د هغه او د

هغه د اصلاحاتو په برخه کې یو ډول مبهم نظر ورکړ. ډیرو مورخینو او لیکوالانو د اصلاحاتو د ناکامۍ ډیر لوی علت د امان الله خان اشتباهات او ځینې تلواري او بې وخته حرکتونه بللي دي. په داسې حال کې چې د هغه ځینې ناکاره او نا امله ملګري، ځینې نامرده انډیوالان او حتی ځینې خاين عالي رتبه حکومتي مقامات د امانې نهضت په سقوط کې د هغه تر اصلاحاتو لوی رول لري.

اعلیحضرت امان الله خان ځینې داسې اصلاحات اعلان کړل چې اصلاحي نهضت اصلا د هغوی د عملي کولو لپاره پیل سوی وو او که ده له ځان سره ښه او ریښتوني ملګري لرلای، ښې او پر وخت مشورې یې ورکړي وای او اصلاحات سم عملي سوي وای ښایې نهضت له سره ناکام سوی نه وای. په اجتماعي برخه کې د انسانانو خرڅول کیدل او رانیول منع اعلان سول او د ټولنې، په تیره بیا هزاره ګانو، له خوا یې تود هرکلی وسو. بیګار یې منع کړ او یوازي د سړکونو جوړولو لپاره، چې د ټولنې هر فرد ته یې ګټه رسیدله، بیګار او وړیا کار حتمي وبلل سو. د لومړي ځل لپاره یې د ټولنې د هرې برخې لپاره منظم قوانین وضع کړل. د اداري فساد د له منځه وړلو په برخه کې اکثر اقدامات یې هم ګټور وه او هم یې تقریبا د ټولو خلکو له خوا هرکلی وسو. د مالیاتو ټول سسټم یې له سره تنظیم کړ او حکم یې وکړ چې مالیات باید د جنس په توګه نه بلکه په نغدو پیسو واخیستل سي. اضافي مالیات یې، لکه د ملکې د سرغوري، لغو او غیرقانوني اعلان کړل. د افغانستان لپاره لومړنی کلنی بودجه یې، چې تر دغه وخته پوري چا نه پیژندله، منظور کړه. د حکومتي باقیاتو سسټم یې، چې د یوه سړي او حتی د هغه د اولادونو ژوند یې تهدیداو، له منځه یووړ. مرکزي او ولایتي شور اګاني یې، چې ځینې یې انتخابي او ځینې یې انتصابي وې، منځته راوړې. له خارجي هیوادونو سره یې ډیپلوماتیک اړیکې ټینګ کړل او افغانستان یې تقریبا په ټولې نړۍ وپېژاند. د قبایلي خانانو، درباریانو، او د شاهي کورنۍ د لیري خپلوانو او سردارانو خاص امتیازات او تنخواګاني یې لغو کړې. د مخابراتو او ارتباطاتو پراخي پروژې یې تر کار لاندي ونيولې. نوي سړکونه یې جوړ کړل، زاړه سړکونه یې ترتیم کړل، د تلفون او تلهګراف خدمات یې پراخ کړل، د پوستي سسټم یې بهتر کړ او افغانستان د پوستي د بین المللی ټولنې غړی سو، پلونه یې اباد کړل او د افغانستان د ملکي هواګرځني لومړنی پروګرام یې پیل کړ.

اعلیحضرت امان الله خان، له خپلې لومړۍ ځوانۍ څخه، په دې پوهیدۍ چې د ده د هیواد د وروسته پاته والي یو لوی علت بیسوادې او له نړۍ څخه بیخبري ده. کله چې قدرت ته ورسیدۍ، له هغې لومړۍ ورځې یې د ټولنې د تعلیم او تربیې د سسټم بهتر کولو ته ملا وتړله او د خپلې پاچهي تر پایه پوري یې د اصلاحاتو تر بلې هرې برخې دغې خواته زیاته توجه وکړه. لیون پولادا لیکي په دې کې هیڅ شک نسته چې د هغه په اجتماعي اصلاحاتو کې د تعلیم او تربیې په برخه کې اصلاحات تر ټولو مهم وه. نه یوازي د ده له خپله نظره بلکه د ټولنې د راتلونکي لپاره هم. د ده له نظره د تعلیم او تربیې د اهمیت اټکل له دې څخه کیدلای سي چې د ده د پاچهي به وخت کې د تعلیم او تربیې مډال تر ټولو ملکي او

پوځي مډالونو مهم وو. د اوسني افغانستان د مشرانو ټول نسل په مستقيم او غير مستقيم ډول د امان الله خان د تعليم او تربیې د سستم محصول دی. که امان الله خان د تعليم او تربیې په برخه کې ابتکارونو ته توجه نه وای کړې او د ښوونې او روزنې د ودې او انکشاف جرأت یې نه وکړی نننۍ افغانستان به د عصري کیدلو په لاره کې تر نن ورځې ډیر کلونه شاته پاته وای. یوشی چې نه په ډیرو پیسو تر لاسه کیدلای او نه په زور د چا لاسته ورځي هغه تعليم یافته او روزل سوي بشري قوه ده. پولادا ص ۸۹

د افغانستان په تاریخ کې هیڅ پاچا او مشر د هیواد له ښوونې او روزنې سره، نه له ده نه مخکې او نه له ده څخه وروسته، دومره لیونی او ریښتونی مینه ښودلې ده. هغه په کال ۱۹۲۵ کې کندهار ته د خپل پنځه دیرش ورځني سفر په ترڅ کې پخپله ښونځیو ته ولاړ، د ښوونکو تعلیمي سویه یې وکتله، له شاگردانو څخه یې پوښتنې وکړې، د حاضرۍ کتابونه یې وکتل د دایمي غیر حاضرانو په باره کې یې ، چې شمیر یې ۱۸۹ تنو ته رسیدې، له حکومتي مامورینو څخه تحقیقات وکړل. شاگردان او د هغوی مشران یې ور وغوښتل او د شاگردانو مشران یې پنځه پنځه روپۍ جریمه کړل. هغوی ته یې د ښونځیو د تاسیلولو او عصري تعلیم او تربیې د هدفونو او گټو په باره کې مفصله وینا وکړه او دا یې هم ورته وویل چې که په راتلونکي کې د هغوی اولادونه ښونځیو ته حاضر نه سي نو دوی ته به سختی سزاوي ورکړي. حاکمیت قانون ص ۴۴

اعلیحضرت د مذهبي او ژبني تبعیض د له منځه وړلو په منظور حکم وکړ چې پښتانه، فارسي ژبي او هندوان دي، چې تر دغه وخته یې په جلا جلا ښونځیو کې درس وایه، ټول په یوه ښونځي او گډو ټولگيو کې سبق وایی. هغه دغه راز حکم وکړ چې لومړنۍ زده کړي د ټولو افغانانو لپاره حتمي او جبري دي. هغه کتاب ص ۴۵

اعلیحضرت امان الله خان کندهار ته د خپل سفر په ترڅ کې، تقریبا هره ورځ، له سل گونو او حتی زرگونو خلکو سره ناستي درلودې. د جمعي د لمونځونو امامت یې پخپله کاوه او په ویناو کې یې د نورو ملی مسلو ترڅنګ، پر عصري ښوونې او روزنې باندې، چې د هرې ټولنې د پرمختګ اساس دی، هر وخت ټینګار کاوه. هغه پخپله یوه وینا کې وویل چې ځینې ملایان او سپین ریري، په پټو سترگو او پرته له دې چې زموږ د ښونځیو په پروگرام یې ځانونه خبر کړي وي، هغه چټي او بېځایه بولي. هغه پخپله وایي چې د جمعي په ورځ یې په خطبو او په ښار کې د گرځیدلو په ترڅ کې له خلکو سره د ښونځیو د گټو په باره کې خبرې وکړې. هغو شاگردانو ته یې چې په ښونځي کې یې غیر حاضري نه کوله نغدي پیسې په انعام کې ورکړې. ۱۳۰ تنو شاگردانو ته یې چې تازه ښونځي ته شامل سوي او د ده له حضور څخه تیر سوي وه نغدي پیسې ورکړې او هغه شاگردان یې چې غیر حاضري یې کوله جریمه کړل. هغه کتاب ص ۵۰-۵۱

اعلیحضرت امان الله خان، د هیواد د سختو مالي ستونزو سره سره، د ښوونې او روزنې خواته ځکه ډیره زیاته توجه وړوله چې په دې پوهیدۍ چې د هغه د پراخو اصلاحاتو لپاره پوهو او تعلیم یافته کسانو ته ضرورت لري. هغه ښوونه او روزنه جبري کړه او په عامو ځایونو کې یې اعلانونه وکړل چې ټول خلک مجبور دي چې خپل ماشومان ښونځۍ ته واستوي او حکومتي مامورینو ته یې خبرداری ورکړ چې که خپل ماشومان په ښونځي کې داخل نه کړي نو ښایي جریمه سي او هم ښایي له وظیفې څخه برطرف کړل سي. هغه دغه راز د منځنیو او لوړو زده کړو د شاگردانو د تشویقولو په منظور هغوی ته په میاشت کې یوه لږه اندازه پیسې ورکولې او تر یوه حده یې د هغوی د جامو غم خوړ.

گریگوریان ص ص ۲۴۰-۲۴۱

اعلیحضرت امان الله خان، د ملایانو او حضرتانو د پروپاګندونو او تبلیغاتو په خلاف، چې ویل یې امیر د هغوی ماشومان بهر ته لیږي او هغوی په بهرنیو هیوادونو کې کافران کوي، بهر ته د لیږل کیدونکو شاگردانو ټول کړه وړه تر سختې څارنې لاندې نیول. کله چې به شاگردان بهر ته لیږل کیدل هغوی مجبور وه دا ژمنه وکړي چې روژه به نیسي، لمونځونه به کوي او د مسلمانانو په ټولو اخترونو او مقدسو مراسمو کې به برخه اخلي. کله چې عیسوي شاگردان کلیسا ته ځي او هلته د خپل انجیل په لوستلو لگيا سي نو افغاني شاگردان باید د خپلې عقیدې د غښتلي کولو لپاره قرآن شریف ولولي. شاگردانو ته ویل کیدل چې د خوراک او څښاک په وخت کې د قرآن شریف احکام په کلکه رعایت کړي. شاگردان د نڅا کولو، د غیر اخلاقي نمایشونو د ننداره کولو او له ښځو سره د اړیکو د ساتلو څخه منع وه. که هر شاگرد له دغو مقرراتو څخه سرغړونه کړې وای هغه بیرته هیواد ته را غوښتل کیدي. د شاگردانو د کړو وړو د څارلو لپاره، له هرې وړې ډلگۍ سره یو تن لیږل کیدي او هغه به، وخت په وخت، مقاماتو ته خپل رپوټ ورکاوه. گریگوریان ص ص ۲۴۲-۲۴۳

اعلیحضرت امان الله خان په دې پوهیدۍ چې د امان افغان په نوم یوازینی جریده، چې د سراج الاخبار ځای یې نیولی وو، نه هر وخت د افغانستان ټولو ولایاتو ته لیږل کیدلای او نه د اطلاعاتو په ترلاسه کیدلو کې د خلکو تنده ماتولای سي. هغه د خپلې پاچهۍ په لومړیو شپو ورځو کې یوازي د آزادو مطبوعاتو تحریک پیل نه کړ بلکه یو مطبوعاتي انقلاب یې راووست. د مطبوعاتو په ساحه کې یې داسې اور ولگاوه او داسې رڼا یې خپره کړه چې تر نن ورځې پورې یې چا د بیرته خاموشولو توان نه دی پیدا کړی. د لومړي ځل لپاره، خلکو ته، د هیواد په تقریبا ټولو ولایاتو کې، پر خپل حکومت باندي د انتقاد کولو زمینه برابره سوه؛ خلکو ته د انتقاد کولو او نظر څرګندولو جرأت ورکړه سو او په انصاف سره ویلای سو چې که دغه منور پاچا نه وای ازاد مطبوعات به، خدای خبر، چې کله او څرنگه پیل سوي وای. په کال ۱۹۲۰ کې په جلال اباد کې اتحاد مشرقي په خپرونو پیل وکړ او په هماغه کال په هرات کې د اتفاق اسلام په نوم اخبار له چاپه راووت. د افغانستان په شمال کې د بیدار په نوم اخبار او

په مزار شريف كې د اتحاد اسلام اخبار خپروني پيل كړې. په كال ۱۹۲۱ كې په بغلان كې اتحاد بغلان، په كال ۱۹۲۲ كې په قطغن كې اتحاد خان آباد، په كال ۱۹۲۱ كې په كندهار كې طلوع افغان، په كوهستان كې ستاره افغان په خپرونو پيل وكړ. په كال ۱۹۲۳ كې په كابل كې د حقيقت په نوم اخبار له چاپه راووت او په هماغه كال د انيس په نوم ورځپاڼې په پښتو ژبه خپروني پيل كړې. گريگوريان ص ۲۴۵

اعليحضرت امان الله خان ملي يووالي ته، چي د ترقی او سمسورتيا بنسټ دی، ډير ښه متوجه وو او تل به يې په خپلو ويناو كې د ملي يووالي تبليغ كاوه. د افغانستان په تاريخ كې ښايی ډيرو لږو پاچاهانو د ملي وحدت له تبليغولو سر دومره څرگنده علاقه ښودلې وي. پاچا امان الله خان كندهار ته د خپل سفر په ترڅ كې د جمعې د ورځې په يوې خطبې كې وويل ” هر څوك چي په افغانستان كې اوسيږي، له استثنی پرته، افغان بلل كيږی او د دې هيواد ټول اقوام مسلمانان دي. د هېچا لپاره دا وړ نه ده چي له اسلاميت او افغانيت څخه مخ واړوي او په خپل قوم ونازيږي. د خپل قوم له امله ځان تر نورو ممتاز وبولي او كه څوك قوميت تر اسلاميت لوړ بولي نو د هغه ايمان حتما كمزوری او عقیده يې سسته ده...”

له ښوونې او روزنې، اصلاحاتو، عدالت، ډيموکراسی او د ښځو له حقوقو سره د اعليحضرت امان الله خان مينه د هغې وينا څخه ښكاري چي اروپايی هيوادونو ته د سفر د پيل په وخت كې يی په كندهار كی له خلكو سره د خدای په امانی كولو په ترڅ كې كړې ده. هغه وويل: لومړی خو زه د خدای تعالی او د هغه له پيغمبر څخه راضي او مشكور یم. بيا نو په داسي حال كې چي اوښكي مي په سترگو كې دي، غواړم تاسي ته ووايم ټولو هغو شيانو ته چي تاسي اشاره وكړه هغه خو لومړی خدای تعالي او دوهم تاسي پخپله كړي دي. زه د خدای تعالی شكر اداكوم او له تاسي څخه مننه كوم او له خدای تعالي او تاسي څخه د نوري مرستي غوښتنه كوم. بهر ته زما د سفر كولو هدف تاسي ته د گټې رسول دي. زه غواړم داسي نوي شيان ستاسي لپاره انتخاب كړم چي موږ يی اوس نه لرو... ده خلكو ته وويل چي له هيواد سره مينه ولری، له خپلي خاوري څخه دفاع وكړی او دا په ياد ولری چی تاسي ټول يو ملت ياست. ده وويل پاچا د امر كولو حق نه لري. دا حق چا له منځه وړی دی؟ ما له منځه وړی دی. ځكه چی خدای تعالی وايی چي موږ بايد له خلكو سره سلا مشوره وكړو. نو زما نصيحت ته غور ونيسی او هيڅ وخت د يوه ديكتاتور پاچا د لاندي ژوند مه كوی. خرافات پرستي مه كوی. د مثال په توگه ځينو بيخبرو ملايانو تاسي ته د مذهب ځنځيرونه اچولي دي. دوی تاسي ته د مذهب په باره كی غلط معلومات دركړي دي، او تاسي يی غولولي ياست. تاسي بايد هغه څه ومنی چی خدای تعالی او د هغه پيغمبر امر درته كړی دی. تشي د ملا خبري مه منی.

زه دغه راز درته وایم چي تاسي باید د خلکو ترمنځ توپیر ونه کړی. تاسي ټول یو هیواد او د یوه بل وروڼه یاست. زه غواړم په دغه برخه کې ستاسي رایه واخلم. او ټولو خلکو سمدستي لاسونه پورته کړل. زه دغه راز درته وایم چې له خپلو میرمنو سره ښه سلوک وکړی. له هغوی سره بد مه کوی ځکه چې دوی هم خدای تعالی ته امید لري، بشر دی او حقوق لري. تر یوې ښځې زیاتې مه په نکاح کوی ځکه چې تاسي یې ساتلای نه سی. تاسي باید خپل ماشومان ښوځیو ته ولیرئ. تاسي باید خپل ماشومان د زده کړو لپاره بهر ته ولیرئ. خپله ټوله شته مني د خپلو ماشومانو په ښوونه او روزنه ولگوي. ما چي هر څه درته وویل هغه د خدای تعالی او د هغه د پیغمبر احکام دي. ستیوارټ ص ۳۲۰

د لومړۍ برخې پای

نور بیا

د عبدالباري جهاني د نورو ليکنو لپاره ، پر عکس کلیک وکړئ

